

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 16. S. Spiritûs impedimenta. Miscellanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

petere potest consolationem Spiritus, ac dicere: *laxifica animam servi tui*, qui nullam tenetur concupiscentiam rei creatæ, nec ullum terrenum luto affixus hæret. Bellarminus hic.

Ossa arida &c. intronitiam in vos Spiritum. Ezech. 37. 4. 5. Ossa arida, sunt personæ abstinentes à deliciis, vitiis: in istis mittit Deus Spiritum S. S. Vincent. Ferr. l. 1. in die Pent.

Ex Novo.

Vinum, & siceram, non bibet. Mox subditur: *Spiritu S. replebitur.* Luc. 1. 15. V. Beda: cui vini ebrietas tollitur, S. Spiritus gratia cumulatur.

Si non abiero, Paraclitus non veniet. Joan. 16. 7. Acti apertè diceretur: si corpus non subtraherem, quis sit amor Spiritus, non ostendo. Et nisi me deseritis carnaliter amare; nunquam me discetis spiritualiter amare. S. Gregor. Dial. 1. 2. c. 38.

Mittam eum ad vos. ib. v. 7. id est: mittam eum in vos. Non enim de loco in locum mittitur, qui ubique est, Deus Spiritus S.: neque parietibus comprehenditur; sed sensibus mentis, & fide, suscipitur. S. Rupertus l. 12. hic. Si Apostoli, adhuc carni Dominicæ inhærentes, quæ sola sancta (quia Sancti Sanctorum erat) Spiritu S. repleti nequiverunt, donec Tolleretur ab eis: tu carni tuæ (quæ fordidissima est, & diversarum spurcitiarum plantafis repleta) adstrictus, & conglutinatus, illum meracissimum Spiritum te posse suscipere putas; nisi carnis istis consolationibus funditus renuntiare tentaveris, S. Bernardus l. 3. in Asc. Dom.

Replevit totam domum, ubi erant sedentes. Act. 2. 2. Divinâ virtute, speciem ignis præferente, repleti sunt; qui in cœnaculo, id est, in superiore domus parte, commorabantur. Nemo enim Spiritus S. particeps fieri potest, qui non excellam hujus vitæ parte versatur. Nam qui ea, quæ sursum sunt, sapiunt; qui que consue tudine suâ; à terra in cœlum translata, sublimem illam Republicam colunt; Spiritum assequuntur. S. Gregor. Nyss. orat. in Pent.

Effundam de Spiritu meo super omnem carnem. Act. 2. 17. Lyran: super illos venit Spiritus S., qui habent cor tenerum ad modum carnis; & non lapideum, ac obduratum in peccatis.

Ex Patribus, & aliis.

Peccantes contristamus Spiritum S., justè verò agentes, & sanctè, requiem ei paramus in nobis. Origenes hom. 6. in Numer.

Ejice Spiritum diaboli, & spiritum Mundi hujus; & accipies Spiritum DEI. S. August. Man. c. 27.

Gaudium vanitatis facit vas rimosum. Ejice ergo quod malum est; ut, quod bonum est, percipere possis: effunde amaritudinem, ut dulcedine implearis. Spiritus S. gaudium est, & Spiritus S. amor est. Ejice spiritum Mundi, & spiritum diaboli; ut accipere possis Spiritum Dei. Hugo à S. Viçt. de spiritu Mundi, & Spiritu Domini.

Hæc duo certissima signa sunt Spiritus S.: justè mansuetudo animi in proximum, & vera cor-

dis humilitas in Deum. Philo Carpath. in Cant. c. 7.

Nunquam Spiritus S. in corde recipitur, nisi culpa antea expellatur. S. Bonaventura f. 79. in Pent.

Dispositio multum necessaria ad habendum Spiritum S., est audientia doctrinalis. Declaratur per similitudinem de igni; in quo percussio lapidis ad ferrum executi ignem. Lapis est Christus; ferrum est lingua Prædicatoris; materia nigra est populus, qui est niger ex peccatis; ignis Spiritus S. Viacent. Ferr. l. 1. in Pent.

§. XVI.

S. Spiritus impedimenta.

Videbit omnis caro pariter, quod os Domini locutum est. II. 40. 5. Hebr. *revelabitur gloria Domini, & videbit omnis caro, quod os Domini locutum est.* Omnis caro, juxta phrasim Scripturæ, carnis nomine intelligitur homo. *Omnis caro fanum.* II. 40. 6. Et non dicitur omnis homo, sed *omnis caro*, ut notat S. Hieron. hic: quia propterea appellabatur caro; quia prius scilicet ante Christi adventum, Spiritum S. non habebat. Sylveira in Luc. 13.

Spiritum nolite extinguere. I. Thess. 5. 19. Spiritum, id est, dona, gratias, lumina, Spiritus S.; qui est quasi lampas resurgens in nocte hujus sæculi. Sic parentes Spiritum in filiis extinguunt, cum desideria callitatis, religionis, aut vitæ perfectioris, suffocant per vitam licentiorum; quæ cogunt eos studere tripudiis, conviviis aliisque Mundi vanitatibus. S. Chrysost. Spiritus, æquè ac lucerna, extinguitur; si aut olei parum habuerit, aut foramen non obturaveris, vel ostium non occluseris. Quod verò est hoc foramen? Quemadmodum in lychno habet, ita & in nobis. Foramina sunt oculi, & aures: nè finas istis occurrere validum malitiæ flatum; alioquin lychno extinguet: sed obtura foramina timore Dei. Janua os est: claudere; ita scilicet occludetur & lucem exhibeat, & externum impulsum repellat. Fit autem sæpenumero, ut, etiam nullò exterò impulsu incumbente, extingatur fax; quando videlicet oleum deficit: quando misericordiam non facimus, extinguitur Spiritus: etenim ex misericordia Dei venit ad te Spiritus. Cornelius hic.

§. XVII.

Miscellanea.

Nolite inebriari vino, in quo est luxuria; sed implemini Spiritu S. Eph. 5. 18. Præclara est hæc ebrietas: hac spirituali crapulam animam sopora. Non dixit, particeps estote Spiritus, sed *implemini Spiritu*: ad summum usque mentem, tanquam calicem, imple Spiritu; nè quidquam deinceps injicere possit diabolus. S. Chrysost. tom. 6. orat. contra ebriet. & de resurrectione.

In specie ignearum linguarum sedit super illos: ut novæ coronæ spirituales per linguas igneas imponantur capiti illorum, S. Cyrill. Jerof. Catech. 17.

Reag.

Recedente Spiritu S. à tabernaculo mentis, evacuatur homo dulcedine, & impletur omni amaritudine: nullusque locus est ei in cœlo, quia

alienum se fecit à bonitate. Efficitur cubile draconum, & habitatio immundorum spirituum. S. Martialis ep. ad Burdegalenses c. 7.

TITULUS XXXVII. STELLÆ.

§. I.

Vocantur militia, castra &c.

Militia cœli. Deut. 17. 2.
Vas castrorum in excelsis in firmamento cœli resplendens gloriose. Eccl. 43. 9. Stellæ sunt, quasi vasa, id est, arma bellica Dei. Non deficient in vigiliis suis, v. 11. quia, quasi milites, & Vigiles Dei, perpetuo excubant, intenti ad omnem ejus nutum. Cornelius in Gen. 1. 16.

Qui educit in numero militiam eorum. If. 46. 26. Militiam vocat stellas, & alia. 70. vertant: ornatum eorum. Cornelius hic.

§. II.

Stellarum magnitudo, celeritas, &c. laudes.

Stella quælibet in firmamento longè major est totâ terrâ. Distinguunt Astrologi stellas in sextâ magnitudinis differentias; traduntque, illas, quæ primæ, & summæ, magnitudinis sunt, continere magnitudinem terræ centies, & septies. Quæ secundæ magnitudinis, nonagies: quæ tertiæ, septuagesies bis: quæ quartæ, quinquagesies quater: quæ quintæ, triginta novies: quæ sextæ, & infimæ, decies octies. Cornelius in Eccl. 4. 3.

Docent Astronomi, quamvis stellam, in æquinoctiali positam, singulis horis conficere quadraginta duos miliones milliariarum; & insuper tertiam partem millionis; hoc est, tantum, quantum eques, quadraginta milliaria quotidie conficiens, posset 2904. annis conficere. Docent insuper, nullam stellam esse in firmamento, quæ non decies octies major sit totò globò terræ. Cornelius in Gen. 1. 16.

Deus stellas tot astris distinctas, tantâ varietate motuum, tantò sonorum concentu, insignes, educit, & movet; ut nulla creatura admirari satis possit. S. August. ep. 28. ad S. Hieron.

Suum jam ex se cultum terra acceperat, propriis convestita germinibus: acceperat, propriis convestita germinibus: acceperat & cœlum; nempe siderum flores roseos. S. Basiliius hom. 3. in hexam.

Per lunæ, stellarumque, fulgorem cœlum velut quibusdam floribus coronatum, ita ignitis luminaribus micat; ut paradiso putes vernante depictum, spirantium rosarum vivis monilibus renitere. S. Ambros. l. 4. hexam. c. 2.

Quartò autem die, cœlum picturis exornavit. Philo Jud. de Mundi opificio.

§. III.

De Stella trium Regum.

Stella illis, tanquam lingua cœlorum. S. August. S. 2. in festo Epiph.

Quid erat illa stella, quæ nec unquam antea inter sidera apparuit, nec postea demonstranda permanit? nisi magnifica lingua cœli, quæ narraret gloriam Dei. Id. ib. c. 3.

Quando audis stellam; nè talem putes illam, quales videmus; sed divinam virtutem, & angelicam, in figura sideris apparentem. Theophylactus in Matth. 2.

Descendit stella à summitate, & terræ propior facta, ostendit eis locum: nam si ex summitate apparuisset, quomodo certiores fieri potuissent de loco, in quo esset Christus? Id. ib.

Apposita stella duxit Reges ad Christum Regem regum: quia stella habet speciem coronæ regiæ. Cornelius in Matth. 2.

Magi cognoverunt Christum natum ex stellæ indicio. Primò quia id prophætabat Balaam. Num. 24. 17.

Magi autem fuere posterii, vel successores, Balaam. Secundò ex instinctu, & revelatione Divina. Tropologicè: Stella hominis Fidelis est fides, prudentia, præcepta, consilia Evangelica, ac præsertim obedientia, ductusque Superioris; item sanctæ Dei inspirationes. Id. ib.

Quæ in orientali regione promicando apparens, ostendit; quòd ille, qui natus est, *Oriens* est nomen ejus: & ad Occidentem vadens; quòd omnia mala occisurus erat occisus. Et contra Occidentem, culpam, sive maculam occidentam, & occidentales tenebras depellendas illuxerat; per amplius illustraturâ humanæ mentis meridiem; & calefactura Septentrionem. Sim. Cass. l. 1. c. 11.

Fortè nec digni erant videre novam stellam homines perducentes ad verbum carnem factum; quod non credentes patibulo affixerunt; pro quo sol antiquus obscuratus est. Id. ib. c. 12.

Miscellanea.

Fatum ponentes nolunt advertere, quòd; electò ad seminandum agrum die, tam multa grana in terram simul veniunt, simul germinant, & exorta segete simul herbescunt: & tamen inde spicas cæteris cœvas, alias rubigo interimit, alias aves depopulantur, alias homines avellunt. Quomodo, istis alias constellationes fuisse, dicturi sunt; quos tam diversos exitus habere conspiciunt? S. August. de Civ. l. 5. c. 7.

a con-
nem,
quòd,
ndum
mmo-
i.
i non
gi gu-
lare,
Dei:
cum
72. 5.

ostis,
quòd
ratio-
sc. de

Sunt.
es ab
s, cir-
aben-
quan-
lesia:
illis.
gelo-
agnæ
ctus.

Me-
o, ad-
ten-
ut in
4. in
ator;
3. de
num
& vi-
luit.
o no-
gna-
figi;
iam,
etur.

omi-
cun-
culis
um.
tan-
oræ-

mod
utas
qui
emi-
ex
vo-
stia,
19.
ster.
Qui